

atorrollador -a adj. Que atorrolla.
atorrollament m. Estat del qui
 està atorrollat.

atorrollar v. tr. Confondre, torbar
 (algú) de manera que no sap què
 dir, el que ha de fer, com capte-
 nir-se.

un favor, una gràcia. atorrar un
 privilegi | Reconèixer, atorrar

atorrentar-se v. pron. Esdevenir
 torrent. d'aigua davallava atorren-
 tada.

atorronat -ada adj. format una
 massa compacta per la seva consistència
 i forma a la d'un torró.

atots m. En certs jocs de cartes,
 cadascuna de les cartes d'un coll
 determinat per la girada o qual-
 sevol altra convenció i que, pel
 fet d'ésser d'aquest coll, venç les dels
 altres colls. fer atots, jugar atots
 en aquells jocs en què es obligat de
 servir | fig. Haver fet atots, ha-